

[Ragnhild Andersen.]

endelige gennemførelse, efter at det er lykkedes dem at få fællesforslaget alvorligt forringet? Det kan man læse i betænkningen; venstremanden det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil overhovedet ikke være med, og det var der vel heller ikke mange der havde ventet efter det ærede medlems holdning til denne sag gennem mange måneder. Men så de øvrige repræsentanter for venstre og konservative, vil de stemme for forslaget ved tredje behandling?

Det vides der sandelig ikke noget om. Det hedder her i mindretallets betænkning, at mindretallet, venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget med undtagelse af det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, udtaler,

„at det er en forudsætning for, at mindretallet kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling, at der forinden foreligger et fuldt udarbejdet lovforslag angående den af mindretallet skitserede konjunktursikrede alderdomsopsparring, og at dette lovforslag er af en sådan karakter, at mindretallet kan stemme for det, og at det kommer til tredje behandling samtidig med nærværende lovforslag og opnår politisk tilslutning fra et flertal.

Mindretallet må også gøre sin tilslutning til lovforslaget betinget af, at der inden tredje behandling gives udvalget en redegørelse for de påtænkte og opnåede besparelser, der delvis skal finansiere merudgifterne ved lovforslagets gennemførelse“.

Det ses således, at det ikke er så få betingelser, venstre og de konservative stiller, før de overhovedet vil tale om at stemme for det forslag, som det er lykkedes dem at få alvorligt forringet.

Når man nu ved, at folkeforsikringskommissionen i 7 år drøftede venstres og de konservatives gamle drømme og planer om at få afløst den nugældende finansieringsform af alderdomsforsørgelsen over skatter og afgifter med en personlig alderdomsopsparring, men at folkeforsikringskommissionen måtte afvise denne vej som ufarbar, så aner man ved de bemærkninger, der er fremsat i betænkningen fra denne side, at det er det, de to partier nu vil kræve af regeringen at den skal stille forslag om. Ja, de betinger sig endda, at der skal ved-

tages et sådant forslag, før de vil stemme for det ved deres altfor store indflydelse betydeligt forringede folkepensionsforslag.

Det må imidlertid siges, at har de to partiers indflydelse bevirket, at forbedringerne til rentemodtagere er blevet ringere end foreslået, har de også sat ind for, og det er lykkedes dem, at få folkepensionen til ikke-rentemodtagere forbedret ikke så lidt. Ifølge fællesforslaget af november i fjor skulle der til alle, der ikke var berettiget til aldersrente, udbetales en folkepension, som de første 2 år kun skulle være på 408 kr. til ægtepar, derefter de næste 2 år 900 kr. til ægtepar og sluttelig efter 4 års forløb 1 500 kr. ialt til ægtepar.

Ændringsforslaget stiller ganske vist ikke de, om jeg så må sige, bedrestillede, for det drejer sig her om den ikke-indtægtsregulerede folkepension, i udsigt at komme op på de 1 500 kr., som oprindeligt blev foreslået efter 4 års forløb. Til gengæld forhøjer det forslag, vi behandler i dag, med det samme ydelsen på de oprindeligt foreslåede 408 kr. til de bedrestillede til 1020 kr., altså over 100 kr. mere i folkepension, end man i fællesforslaget regnede med at disse samfundsborgere skulle have efter 2 års forløb; men hvorfor i alverden skal nu de, der med indtægter på op mod 9000 kr., med indtægter på over 10 000 og 11 000 kr. op til de højeste indtægter ikke har noget egentligt behov for alderdomsstøtte, have 1020 kr., medens rentemodtagere, ægtepar i hovedstaden, kun skal have en forbedring på 400 kr. årlig?

Det kommunistiske parti, som ikke har haft sæde i udvalget, uagtet vi har fremsat vort eget forslag om folkepension, er overbevist om, at ikke alene kunne de to partier have bevaret hovedlinien i deres forslag og burde have gjort det, men der kunne også være kommet et bedre folkepensionsforslag ud af det under udvalgsforhandlingerne, idet vi mener, man burde have lyttet mere til ønskerne ude fra aldersrentemodtagerne selv, sådan som vi kommunister har gjort det ved at søge at formulere befolkningens ønsker og krav om en folkepension i det forslag, vi selv har fremsat, og som også er til behandling her i dag.

Jeg vil gerne i forbindelse med spørgsmålet om udvalgsarbejdet sige, at det er en urimelighed at udelukke vort parti fra